



INTERPELLATION

Till regionstyrelsens ordförande Meit Fohlin, angående utlägg för kostnader i vården efter övergrepp.

Ett sexuellt övergrepp betraktas som en av de mest kränkande handlingar en människa kan utsättas för. Följderna för de flesta – reporna i själen – är sannolikt livslånga. Klart är också att den helt övervägande gruppen, som råkar ut för den här typen av brott, är kvinnor, inte sällan i redan utsatta lägen.

Omedelbart i samband med övergreppen, är sjukvård, terapi och annat skyddande stöd ofta en omedelbar följd, med tillhörande kostnader för den; utlägg som för all del kan komma att kompenseras för senare, men ofta långt senare.

När ärendet kommer till rättsväsendet, brukar alla kostnader som dådet har föranlett, ligga med i skadeståndsanspråket, vilket nästan alltid vistordas vid huvudförhandlingen. I det långa loppet, hålls således brottsoffret skadefri, i alla fall ekonomiskt.

Somliga regioner har redan sett, att det här kanske ändå inte är rimligt. En brottsutsatt, redan vingklippt och kanske med dåliga resurser, bör inte utsättas för ytterligare belastning via de ifrågavarande kostnaderna och utläggerna. Skåne, t.ex. väljer att från 1 januari, ta bort alla kostnader för denna patientgrupp. Det handlar då om akutbesök, spårsäkring, rättsinstyg, kuratorsbesök och annan eftervård, vilka, enskilt eller tillsammans, kan uppgå till signifikanta belopp.

Mina frågor:

- Hur gör Region Gotland i nuläget?
- Kommer S+M-majoriteten, för det fall de här kostnaderna tillåts belasta patientgruppen i nuläget, arbeta för att ta bort dom?
- Hur och när, i sådana fall?

Johan Asplund, Kristdemokraterna